

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/318/2021
Identifikačné číslo spisu:	8118205962
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8118205962.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: ANTES PLUS, s.r.o., so sídlom Cyrila a Metóda 1, Michalovce, IČO: 31 695 132 zast. JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom so sídlom Námestie slobody 7, Michalovce proti žalovaným: 1.) Mesto Prešov, so sídlom Hlavná 73, Prešov, IČO: 00 327 646 zast. JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom Hlavná 89, Prešov, 2.) PREŠOV REAL, s.r.o., so sídlom Slovenská 40, Prešov, IČO: 31 722 814 zast. JUDr. Michalom Leščinským, advokátom so sídlom kpt. Nálepku 2659/11A, Veľký Šariš, o zaplatenie 57.813,62 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8C/30/2018, o dovolaní žalovaného v 1.) rade proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. mája 2021, č.k. 8Co/16/2020-245, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobkyňa má proti žalovanému v 1.) rade nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) č.k. 8C/30/2018-145 z 26.04.2019 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému v 1.) rade zaplatiť žalobkyni sumu 57.813,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 57.813,62 eur od 08.12.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu k žalovanej v 2.) rade nebol predmetom odvolacieho konania.

2. Odvolací súd v odôvodnení poukázal na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie. Na základe predbežného opatrenia, nariadeného uznesením zo dňa 21.2.2014, č.k. 29C/33/2014-130, vyplývala žalovanému v 1. rade povinnosť umožniť žalcovi užívanie Zimného štadióna do 29.6.2015, keďže do uvedeného dátumu nebolo právoplatne rozhodnuté o konaní o určení, že nájomný vzťah trvá. Po tomto dátume však podľa názoru súdu povinnosť žalovaného v 1. rade umožniť užívanie Zimného štadióna žalcovi vyplýva zo Zmluvy o nájme nehnuteľností č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 24.4.2012 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 26.6.2012. Teda po 29.6.2012 nezanikla ani zmluvná povinnosť žalovaného v 1. rade preplácať žalcovi poskytnuté ľadohodiny. Poskytnutie ľadohodín štyrom klubom a ich samotný

časový rozsah žalovaní v 1. a 2. rade žiadnym relevantným spôsobom nespochybnili. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nájom, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy zanikol ku dňu 31.12.2015.

3. Ohľadom tvrdení žalovaného v 1.) rade, že súdy vyslovili to, že nájomný vzťah mal trvať do 29.06.2015 súd prvej inštancie uviedol, že tento dátum bol prvýkrát určený v rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia, ktoré nemá charakter meritórneho rozhodnutia. Krajský súd v Prešove v uznesení zo dňa 22.10.2015, č.k. 5Co/347/2015-147, t.j. po vydaní predbežného opatrenia uviedol, že je spornou otázka dokedy mal trvať nájomný vzťah. Z uznesenia súdu prvej inštancie z 21.02.2014, č.k. 29C/33/2014-130 vyplývala žalovanému v 1.) rade povinnosť umožniť žalobkyni užívanie Zimného štadióna do 29.06.2015, keďže do uvedeného dátumu nebolo právoplatne rozhodnuté v konaní o určení, že nájomný vzťah trvá. Po tomto dátume povinnosť žalovaného v 1.) rade umožniť užívanie Zimného štadióna žalobcovi vyplývala zo zmluvy a jej dodatku. Teda po 29.06.2012 nezanikla zmluvná povinnosť žalovaného v 1.) rade preplácať žalobkyni poskytnuté ľadohodiny za mesiace október a november 2015. Poskytnutie ľadohodín štyrom klubom a ich samotný časový rozsah žalovaní v 1.) a 2.) rade relevantným spôsobom nespochybnili. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného v 1.) rade na zaplatenie sumy vo výške 57.813,62 eur. Súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanej v 2.) rade poukazom na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

4. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, pričom s odvolacími námietkami žalovaného v 1.) rade sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal. Odvolací súd poukázal na odsek 46. napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie vypořiadal s otázkou, ktorú žalovaný v 1.) rade považoval za základ právneho posúdenia celej právnej veci.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný v 1.) rade (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

6. Namietol nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zhodnotenie vykonaných dôkazov. Poukázal na to, že predložil rad súdnych rozhodnutí, z ktorých vyplýva, že nájomný vzťah sa skončil dňa 29.06.2015, t.j. uplynutím doby určitej. Odvolací súd uviedol, že súd v konaní sp.zn. 29C/33/2014 neskúmal všetky listiny významné pre určenie účinnosti zmluvy a ani ich nemal k dispozícii, keďže ani nemusel vykonať dokazovanie ako pri rozhodnutí o veci samej. Avšak ide o nepravdivé tvrdenie, keďže súd mal v konaní sp.zn. 29C/33/2014 všetky potrebné listiny pre vydanie predbežného opatrenia, zmluvu o nájme vrátane dodatkov, pričom musel posúdiť pri nariadení predbežného opatrenia aj dobu trvania predbežného opatrenia, aby nepresiahla samotnú dobu trvania nájomného vzťahu. Toto predbežné opatrenie bolo potvrdené odvolacím súdom. O tom, že nájomný vzťah skončil dňa 29.06.2015, rozhodol Krajský súd v Prešove ako odvolací súd aj v uzneseniach č.k. 3Co/75/2014-146, č.k. 5Co/347/2015-147 a č.k. 8Co/217/2014-27. Dovolateľ ďalej poukázal na to, že k zmluve bol uzavretý dodatok, ktorý bol uzavretý pred nadobudnutím účinnosti zmluvy, a ktorým sa nadobudnutie účinnosti zmluvy zmenilo. Práve týmto dodatkom došlo dohodou zmluvných strán k zmene nadobudnutia účinnosti zmluvy, kedy v zmysle dodatku bola zmluva uzavretá na dobu určitú, a to v zmysle čl. IV a čl. VII na dobu 3 rokov od účinnosti dodatku, ktorú tento nadobudol dňa 29.06.2012. Dovolateľ ďalej namietol, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP a neuviedol svoj predbežný právny názor.

7. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008 z 21.12.2009, v zmysle ktorého „ak podľa odvolacieho súdu zavinené protiprávne spôsobenie neplatnosti zmluvy žalovaným malo spočívať v tom, že žalobcovi prenajal pozemky, ktoré v čase uzavretia nájomnej zmluvy už boli v nájme iného subjektu, t.j. neboli právne voľné (odvolací súd tým, že v jednej časti odôvodnenia svojho rozsudku konštatoval vecnú správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, no v inej časti odôvodnenia na rozdiel od prvostupňového súdu nepovažoval za príčinu neplatnosti zmluvy neplatnú výpoveď z nájmu, ale nedostatok právnej voľnosti predmetu nájmu, založil vnútornú rozpornosť odôvodnenia rozsudku v tejto otázke), nezakladá (teda nemá za následok) podľa názoru dovolacieho súdu ani táto okolnosť bez ďalšieho neplatnosť zmluvy. Objektívne totiž možnosť plnenia v takomto prípade vylúčená nie je. Vznik právnych účinkov nájmu

môže byť dohodnutý na neskorší čas ako je čas uzavretia nájomnej zmluvy, prenájomateľ môže zabezpečiť splnenie zmluvy ukončením dovtedajšieho nájomného vzťahu, nájomca sa môže domáhať voči prenájomateľovi splnenia, náhrady škody, prípadne môže od zmluvy odstúpiť." Poukazom na uvedené, závery súdov, že nemohla nastať účinnosť zmluvy už zverejnením nájomnej zmluvy, keďže by v rovnakom čase existovali ohľadom totožnej veci dva nájomné vzťahy, je právne nesprávny.

8. K dovolaciemu dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) CSP vymedzil dve právne otázky a to, „či v prípade, že sa dodatkom k zmluve o nájme zmenia záverečné ustanovenia zmluvy o nájme na znenie: „Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť v deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu (t.j. Zmluva o nájme č. XXXX/XX/X/XXXn v znení jej dodatkov), ktorého predmetom je Zimný štadión a ostatné nehnuteľnosti v zmysle tejto zmluvy, najskôr však dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia," pričom dodatok nadobúda platnosť dňom jeho podpisu a účinnosť dňom nasledujúcim po dni jeho zverejnenia, tak či nadobúda samotná zmluva o nájme ako taká účinnosť dňom nasledujúcim po dni zverejnenia tohto dodatku a či od tohto okamihu účinnosti dodatku plynie dohodnutá doba nájmu." Teda či je možné dodatkom meniť účinnosť ešte neúčinnnej zmluvy. Druhú otázku vymedzil v znení „či v prípade, že vo viacerých rozhodnutiach súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu bolo konštatované, že nájomný vzťah medzi nimi skončil dňa 29.06.2015, je odchylné právne posúdenie toho istého nájomného vzťahu súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom nesprávnym právnym posúdením veci." Pokiaľ vo viac ako 10 právoplatných rozhodnutiach toho istého okresného súdu a krajského súdu bolo konštatované, že nájomný vzťah sa skončil dňa 29.06.2015 a právo a rozhodnutia súdov má byť predvídateľné, je nevyhnutné v súlade s právom na spravodlivý proces a zásadou legitímneho očakávania, aby účastník súdneho konania mohol predvídať rozhodnutie súdu.

9. Dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

10. Žalobkyňa navrhla dovolanie odmietnuť a zároveň žiadala trovy dovolacieho konania poukazujúc na to, že dovolateľ len zopakoval odvolacie dôvody.

11. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne dovolateľ zotrval na podanom dovolaní.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

13. Dovolateľ namietol nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nesprávne právne posúdenie veci skončenia nájmu, nedostatočné zhodnotenie vykonaných dôkazov, opomenutie postupu podľa § 181 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie.

14. K námietkam dovolateľa vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozsudku dovolací súd poukazuje na to, že podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07).

15. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť

rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Z odôvodnenia rozhodnutí nižších inštancií je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Z rozhodnutia oboch súdov vyplýva, na základe akých skutočností dospeli k záveru, že nájomný vzťah skončil dňa 31.12.2015 (ods. 46 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ods. 64 a 65 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu) ako aj o viazanosti ďalšími rozhodnutiami súdov (ods. 47 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ods. 66 a 67 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, jeho postup vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za neodôvodnený, pričom odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na § 387 ods. 2 CSP, ktorý umožňuje použiť tzv. skrátené odôvodnenie v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdí. Odôvodnenie rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Za vadu zmatečnosti nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

16. K námietke dovolateľa vo vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu vec dovolací súd poukazuje na to, že tvrdenia o nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu, v zásade nemožno právne kvalifikovať ako dovolací dôvod podľa 420 písm. f) CSP, pokiaľ nedosahujú intenzitu nepreskúmateľnosti, t.j. takú vadu, ktorá neumožňuje dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospel súd nižšieho stupňa k svojmu záveru. Dovolateľ namietal nesprávnu aplikáciu práva, keď mal za to, že súdy dospeli k nesprávnym právnym záverom o dátume skončenia nájmu. Podľa názoru dovolacieho súdu, súdy nadobudnutie účinnosti zmluvy odôvodnili ústavne konformným spôsobom, t.j. dostatočne a relevantne, umožňujúc dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospeli k svojmu záveru. Súdy dostačujúco odôvodnili, prečo dospeli k záveru, že predmetná zmluva nadobudla účinnosť dňom 31.12.2013, a to jednak poukazom na znenie zmluvy v znení jej dodatku a jednak poukazom na dátum skončenia predchádzajúceho nájomného vzťahu.

17. K námietke o nevykonaní predbežného právneho posúdenia súdom dovolací súd poukazuje na uznesenie NS SR z 28.12.2020 sp. zn. 2Obdo/56/2020, v ktorom bolo konštatované, že cieľom § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. S poukazom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že postupom súdu nedošlo ani v tejto časti k vade v zmysle § 420 písm. f) CSP, ktorá by zakladala porušenie práva dovolateľa na spravodlivý súdny proces, keď dovolateľ mohol a mal predkladať dôkazy na svoju obranu, a to už po doručení žaloby, keď si bol vedomý čoho sa žalobca domáha. Nemožno prisvedčiť jeho tvrdeniu, že ak by bol súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie, tak by produkoval dôkazy na vyvrátenie nároku žalobkyne a zároveň by si bol uplatnil svoje nároky vzájomnou žalobou, a teda keďže súd prvej inštancie takto nepostupoval, tak nepodal vzájomnú žalobu a nepredkladal dôkazy na popretie uplatneného nároku. Bolo na dovolateľovi, aby účinne bránil svoje práva, pričom ak by aj súd vyjadril svoje predbežné právne posúdenie, nebol by týmto viazaný a na základe vykonaných dôkazov by mohol dospieť k odlišnému rozhodnutiu vo veci. Ak dovolateľ k uvedenému zároveň dodal, že poukazom na predchádzajúce rozhodnutia súdov, z ktorých vyplynulo, že nájomný pomer skončil dňa 29.06.2015 a keďže súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie, na základe čoho nepredkladal dôkazy, keďže mal za to, že nájomný vzťah teda skončil k tomuto dátumu, dovolací súd poukazuje na rozhodnutia vzťahujúce sa na predmetný nájomný vzťah, a to rozhodnutie odvolacieho

súdu č.k. 5Co/347/2015-147 z ktorého vyplýva, že spornou otázkou bolo dokedy nájomný pomer trvá, pričom uvedená otázka bude predmetom dokazovania vo veci danej a na rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 28C/17/2014, z ktorého vyplýva, že spornou je dokedy nájomný vzťah trval.

18. V súvislosti s námietkami o pochybení v procese dokazovania dovolací súd už podľa predchádzajúcej právnej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka a zakladajúcim prípustnosť dovolania nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 125/1999, 3Cdo/108/2016 7Cdo/38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani podľa novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 01. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie (§ 442 CSP). Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižších inštancií, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd po preskúmaní obsahu spisu nezistil v postupe súdov nižších inštancií také pochybenia alebo vady pri vykonávaní dôkazov ani pri ich hodnotení, ktoré by svojou intenzitou či závažnosťou predstavovali porušenie práva dovolateľa na spravodlivé súdne konanie.

19. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ v prejednávanej veci nepreukázal opodstatnenosť porušenia práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP

20. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008 z 21.12.2009 poukazom na záver súdov, že nemohla nastať účinnosť zmluvy už zverejnením nájomnej zmluvy, keďže by v rovnakom čase existovali ohľadom totožnej veci dva nájomné vzťahy. K dovolaciemu dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) CSP vymedzil dve právne otázky a to, „či možno v prípade, že sa dodatkom k zmluve o nájme zmenia záverečné ustanovenia zmluvy o nájme na znenie: „Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť v deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu (t.j. Zmluva o nájme č. XXXX/XX/X/XXXn v znení jej dodatkov), ktorého predmetom je Zimný štadión a ostatné nehnuteľnosti v zmysle tejto zmluvy, najskôr však dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia,“ pričom dodatok nadobúda platnosť dňom jeho podpisu a účinnosť dňom nasledujúcim po dni jeho zverejnenia, tak či nadobúda samotná zmluva o nájme ako taká účinnosť dňom nasledujúcim po dni zverejnenia tohto dodatku a či od tohto okamihu účinnosti dodatku plynie dohodnutá doba nájmu,“ a „či v prípade, že vo viacerých rozhodnutiach súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu bolo konštatované, že nájomný vzťah skončil dňa 29.06.2015, je odchylné právne posúdenie toho istého nájomného vzťahu súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom nesprávnym právnym posúdením veci.“

21. Dovolací súd k prvej položenej otázke uvádza, že kruciálny dôvod, pre ktorý bolo vyhovené žalobe nespočíval v riešení otázky možného uzavretia nájomnej zmluvy počas existujúceho nájomného vzťahu k totožnému predmetu nájmu. Je síce pravdou, že súdy uviedli, že nemohla nastať účinnosť už zverejnením nájomnej zmluvy, keďže by v rovnakom čase existovali ohľadom totožnej veci dva nájomné vzťahy, avšak uvedené tvrdenie nebolo dôvodom, že dospeli k záveru, že nájomný vzťah skončil k 31.12.2015, ale dôvodom pre uvedený právny záver bola odkladacia podmienka účinnosti zmluvy viažuca sa ku skončeniu predchádzajúceho nájomného vzťahu. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je, že sa týka právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Otázka, ktorou sa strany sporu, prípadne aj súd v konaní síce zaoberali, na vyriešení ktorej ale nie je v konečnom dôsledku založené dovolaním napadnuté rozhodnutie, nie je relevantná v zmysle tohto ustanovenia (3Cdo/214/2018). Odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie na

riešení uvedenej otázky, ale na riešení skutkovej okolnosti, kedy nadobudla predmetná zmluva účinnosť. Vzhľadom nato, že dovolateľ nevymedzil právnu otázku, na ktorej založil svoje rozhodnutie odvolací súd, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v tejto časti nie je procesne prípustné.

22. K druhej vymedzenej otázke dovolací súd uvádza, že hoci možno dodatkom k zmluve meniť jej účinnosť, to však neznamená, že zmluva nadobudne účinnosť súčasne s účinnosťou tohto dodatku, keďže začiatok účinnosti zmluvy vyplýva z jej obsahu. Ak bolo v dodatku k zmluve uvedené, že zmluva nadobúda účinnosť v deň skončenia doterajšieho nájomného vzťahu, najskôr však dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia, tak jej účinnosť bola viazaná na odkladaciu podmienku, a to jednak na skončenie predošlého nájmu a jednak na deň jej zverejnenia. Ak mali potom súdy z vykonaného dokazovania preukázané, že predchádzajúci nájomný vzťah skončil dňa 31.12.2012 a zmluva už bola k tomuto dňu zverejnená, tak jej účinnosť podľa znenia zmluvy nastala práve týmto dňom, keď skončil predchádzajúci nájomný vzťah.

23. K poslednej vymedzenej otázke dovolací súd uvádza, že z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP má určujúci význam vymedzenie právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Otázkou relevantnou môže byť len otázka právna. Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 432 až § 435 CSP. Dovolací súd ustálil, že dovolateľ v súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením nevymedzil otázku právnu, pretože pri posúdení či v prípade odchýlného právneho posúdenia súdom od predchádzajúceho rozhodnutia ide o nesprávne právne posúdenie, nejde o aplikáciu práva na zistený skutkový stav, teda nevymedzil právnu otázku. Dovolací súd dodáva, že hoci súdy v predchádzajúcich konaniach vyslovili právny názor, že predmetný vzťah medzi stranami sporu skončil ku dňu 29.06.2015, avšak nešlo o meritórne rozhodnutia, ktorými by bol záväzne určený deň nadobudnutia účinnosti zmluvy, resp. deň skončenia nájmu, ale išlo o nezáväzné právne názory vyslovené v rozhodnutiach, ktorými neboli súd prvej inštancie ani odvolací súd viazaný. Tiež nemožno opomenúť rozhodnutie odvolacieho súdu č.k. 5Co/347/2015-147 a rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 28C/17/2014, na ktoré už dovolací súd poukázal v odseku 19. Odlišný právny názor, ktorý súdy vyslovili nemožno automaticky stotožňovať s porušením základného práva na súdnu ochranu, pokiaľ bola uvedená odlišnosť tohto právneho názoru založená na racionálnej argumentácii, pričom právne názory v predošlých konaniach neboli záväzné.

24. Najvyšší súd v zmysle uvedeného odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.